

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

3.1 หลักและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

นับแต่ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เป็นต้นมา เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญได้กำหนดบทบาท อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารราชการที่จำเป็นแก่ท้องถิ่น ตลอดจนกำหนดสัดส่วนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของรายได้ของรัฐภายในปี 2549

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคหลังจากรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้ จึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวางขึ้นไม่เพียงแต่จะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทหน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเปิดให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการบริหารจัดการของท้องถิ่น โดยยึดหลัก “การบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใสและมีมีส่วนร่วมของประชาคม”

3.1.1 การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาลและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รัฐบาลคณะปัจจุบันโดยมี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายซึ่งเป็นวาระแห่งชาติ 11 วาระแห่งชาติ และประกาศนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล ประกาศสงครามกับความยากจน สงครามทุจริต คอร์รัปชัน และสงครามกับยาเสพติด ซึ่งแนวนโยบายที่จัดวางเป็นวาระแห่งชาติ 11 ประการ ดังนี้

วาระที่ 1 พัฒนาตลาดเงิน ตลาดทุน และตลาดตราสารหนี้

- ลดภาษี จูงใจให้บริษัทเอกชนเข้าจดทะเบียนกับตลาดหลักทรัพย์ โดยใน 5 ปีแรกจะลดภาษีเงินได้นิติบุคคลลงเหลือร้อยละ 25 จากปัจจุบันร้อยละ 30
- เพิ่มความหลากหลายในตลาดทุน โดยการกระตุ้นและเพิ่มสิทธิประโยชน์ เพื่อนำรัฐวิสาหกิจเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ทดแทนการขายราคาถูกให้กับต่างชาติ
- สนับสนุนกิจการขนาดเล็ก โดยเฉพาะกิจการในระบบเศรษฐกิจใหม่ (New Economy) ที่ใช้ความรู้และไอทีเป็นพื้นฐาน ให้มีโอกาสดมทุนในตลาดหลักทรัพย์

- สนับสนุนให้ธนาคารพาณิชย์ไทยพัฒนาองค์กร เพื่อแข่งขันได้ในตลาดการเงินของโลก และเป็นที่พักของธุรกิจในประเทศ

- ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาตลาดตราสารเพื่อรองรับการขยายตัวของตราสารหนี้ โดยจัดให้มีระบบประเมินความน่าเชื่อถือที่มีประสิทธิภาพ และพัฒนาตลาดพันธบัตรรัฐบาลเพื่อให้เกิดอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง

วาระแห่งชาติที่ 2 ปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจควบคู่กับปรับโครงสร้างหนี้

- ตั้งสถาบันบริหารสินทรัพย์แห่งชาติ เพื่อจัดการซื้อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือ NPL ออกจากธนาคารพาณิชย์อย่างเด็ดขาดในระดับราคาที่เหมาะสม เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์กลับสู่ภาวะปกติ สามารถปล่อยกู้เพื่อสนับสนุนภาคการผลิตที่เข้มแข็งของประเทศได้อย่างต่อเนื่อง

- แบ่งกลุ่มธุรกิจที่เป็น NPL ตามประเภท และศักยภาพของการสร้างรายได้ให้ประเทศชาติ ในอนาคต อาทิ กลุ่มอุตสาหกรรมหมดศักยภาพ (Dog) กลุ่มที่เป็นพื้นฐานการสร้างงาน สร้างรายได้ ปัจจุบัน (Cash Cow) กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพเติบโตสูง (Star) และกลุ่มอุตสาหกรรมในเศรษฐกิจใหม่ (New Economy) เพื่อจัดวางนโยบายการปรับโครงสร้างหนี้และการปรับโครงสร้างธุรกิจ (Corporate Restucturing) ให้สอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละกลุ่ม

- บริการ จัดการ เพื่อฟื้นฟูหนี้ แต่ละกลุ่มด้วยนักบริหารมืออาชีพให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ และศักยภาพของแต่ละธุรกิจ แต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม พร้อมทั้งป้องกันไม่ให้เกิดการทำผิดได้ประโยชน์และคนทำดีได้รับโทษ (Moral Hazard)

วาระแห่งชาติที่ 3 สร้างรายได้ แก้ปัญหาคนตกงาน

- ปรับทิศทางของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน หรือ บีโอไอ ให้เน้นการสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ก

- ปรับปรุงกฎหมาย เพื่อเพิ่มโอกาส และเกื้อกูลการเกิด และการอยู่รอดของผู้ประกอบการใหม่

- ปรับปรุงกฎหมายล้มละลาย เพื่อให้โอกาสผู้ประกอบการใหม่ที่ล้ม สามารถฟื้นฟูกิจการ เริ่มต้นธุรกิจใหม่ได้อีกครั้ง

- เก็บภาษีธุรกิจขนาดเล็กในช่วงเริ่มแรก ในอัตราต่ำพิเศษเพื่อให้โอกาสผู้ประกอบการใหม่เติบโต

- ตั้งกองทุนรวมทุนแห่งชาติ และตั้งธนาคาร SME Bank เพื่อสนับสนุนการเติบโตของผู้ประกอบการใหม่

- ตั้งธนาคารเพื่อธุรกิจรายย่อย หรือ People Bank เพื่อสนับสนุนทุนก้อนแรกในการเริ่มธุรกิจ โดยไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน

- พัฒนาทักษะวิชาชีพให้แก่คนตกงาน และยกระดับความสามารถของผู้ประกอบการไทย

- ตั้งกระทรวงพัฒนาผู้ประกอบการ เพื่อขยายบทบาทของรัฐบาลในการส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการอย่างจริงจัง

วาระแห่งชาติที่ 4 พื้นที่ชีวิตเกษตรกรไทย

- พักการชำระหนี้ให้กับเกษตรกรรายย่อยเป็นเวลา 3 ปี เพื่อใช้เวลาดังกล่าวฟื้นฟูและปรับโครงสร้างการผลิต
- เร่งรัดการแก้ปัญหาที่ดินทำกินของประชาชน โดยนำเทคโนโลยีภาพถ่ายดาวเทียมมาใช้ในการสำรวจพื้นที่
- จัดมาตรการสนับสนุนการแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลผลิตของเกษตรกร ณ แหล่งผลิตในชุมชน ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของตลาดโลก
- ขยายโอกาสเพิ่มรายได้ครัวเรือน สร้างความเข้มแข็งชุมชน โดยส่งเสริมให้เกิด "วิสาหกิจชุมชน" โดยจัดให้มีกองทุนให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชนและหมู่บ้าน เพื่อสร้างชุมชนที่เข้มแข็ง
- จัดโครงการ "หนึ่งตำบล หนึ่งสินค้า" หรือ "One Village One Product" พร้อมทั้งพัฒนาทักษะในการผลิตเพื่อให้ชุมชนสามารถสร้างรายได้และพึ่งตนเอง เป็นชุมชนที่เข้มแข็งอย่างแท้จริง
- ปรับทิศทางการผลิตในภาคเกษตรใหม่ ให้สอดคล้องสถานการณ์โลกโดยมุ่งหมายส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ (Organic Farming) การผลิตแปรรูปอาหารคุณภาพสูง ปลอดภัยตัดแต่งพันธุกรรม หรือ GMO
- ให้ BOI แก่เอกชนที่ลงทุนวิจัยและพัฒนา เพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์ใหม่โดยใช้วิธีการธรรมชาติ
- จัดโครงการฟื้นฟูคุณภาพดิน ลดการใช้สารเคมีโดยนำปุ๋ยอินทรีย์และกลวิธีการชีวภาพมาใช้
- อย่างเป็นจริง
- ดึงชุมชนร่วมฟื้นฟูและปรับปรุงพื้นที่ 25 ลุ่มน้ำหลัก พร้อมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อเก็บไว้ใช้ในชุมชน
- ฟื้นฟูทรัพยากรและระบบนิเวศน์ทางทะเลไทย
- จัดระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศเพื่อการเกษตร E-Agriculture พร้อมทั้งติดตั้งคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เชื่อมเครือข่ายในทุกตำบล
- ปฏิรูปการทำงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ การเกษตรสู่การเกษตรเพื่อการพาณิชย์

วาระแห่งชาติที่ 5 สร้างคน สร้างระบบการศึกษา

- ต้องวางแผนในการ "สร้างคน" ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและเศรษฐกิจ
- สร้างกระบวนการการศึกษา ที่จะ "สร้างคน" ให้มี "จินตนาการ" มีความชำนาญในเรื่องหนึ่ง แต่มีความรู้ในหลาย ๆ เรื่องรอบด้าน
- เด็กนักเรียนที่จบชั้นมัธยมปลาย (ม.6) ทุกคน จะต้องมีความสามารถพื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษ และใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง
- ปรับปรุงปัจจัย 4 ประการ คือ สภาพแวดล้อม อุปกรณ์ทันสมัย การบริหารจัดการ และครู - ผู้บริหารมืออาชีพในสถานศึกษาทุกระดับ
- ส่งเสริม "การศึกษาภาคเอกชน" ที่เป็นระบบต่อเนื่องตลอดชีวิต
- รวมพลังการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อคุณภาพชีวิตของคนไทยทุกคน

- ให้ประชาชนคนทำงานสามารถนำค่าใช้จ่ายในการศึกษาเพื่อพัฒนาตนเอง มาหักลดหย่อน เสียภาษีปลายปีได้
- ลดข้อจำกัดการลงทุนภาคการศึกษาของเอกชน

วาระแห่งชาติที่ 6 ต่อสู้จัดภัยยาเสพติด

- ร่วมมือหน่วยทหารเสนารักษ์ เพื่อจัดค่ายบำบัดผู้ป่วยที่ติดยาเสพติดให้มืออย่างกว้างขวาง
- ร่วมมือกับบีไอไอ ส่งเสริมการนำเข้าเครื่องมือและลดหย่อนภาษีให้กับโรงพยาบาลเอกชนที่ตั้งศูนย์ฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด
- จะส่งเสริมการลงทุนในโครงสร้างพื้นที่ จะสร้างกิจกรรมสำหรับเด็ก อาทิ พิพิธภัณฑ์ ศูนย์กีฬา และศูนย์เยาวชน เพื่อให้เด็กมีกิจกรรมพัฒนาสุขภาพกาย ใจ และห่างไกลยาเสพติด
- ให้มีการร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อร่วมมือปราบปรามยาเสพติดบริเวณชายแดนอย่างต่อเนื่อง
- ให้มีการกำหนดบทลงโทษอย่างรุนแรง รวมทั้งดำเนินการจัดตั้งศาลพิเศษ เพื่อเร่งรัดการพิจารณาคดียาเสพติด

วาระแห่งชาติที่ 7 ประกาศสงครามกับคอร์รัปชัน

- ดำเนินการอย่างเฉียบขาดกับผู้บริหารภาครัฐทุกระดับที่คอร์รัปชันพร้อมปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สามารถดำเนินการเอาผิดได้อย่างรวดเร็ว เพื่อให้เห็นผลทันตา
- เพิ่มความเข้มแข็งของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช) โดยจัดสรรงบประมาณและให้อิสระอย่างแท้จริง
- ปฏิรูปพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดงบประมาณ เพื่อปิดกั้นโอกาสในการคอร์รัปชัน
- จัดทำเว็บไซต์ เพื่อให้ประชาชนสามารถแจ้งข้อมูลทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้น ทั้งในวงราชการและเอกชนได้

วาระแห่งชาติที่ 8 พลิกโฉมบริการสาธารณสุข

- ตั้งกองทุนประกันสุขภาพแห่งชาติ เพื่อจัดสรรเงินให้ประชาชนไม่ว่าจนหรือรวย สามารถรับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐและเอกชน ด้วยการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนวันละ 3.50 บาท และจ่ายอีกเพียง 30 บาทต่อการรักษา 1 ครั้ง ไม่ว่าจะป่วยเป็นไข้หวัดหรือโรคหัวใจ
- ประชาชนสามารถเลือกลงทะเบียนใช้บริการสถานพยาบาลทั้งของรัฐและเอกชนได้ตามที่ตนเองพอใจ โดยกองทุนประกันสุขภาพที่ตั้งขึ้นจะจัดสรรเงินงบประมาณจากกองทุนให้กับสถานพยาบาลเหล่านั้นอย่างเพียงพอ ตามสัดส่วนของประชาชนที่ลงทะเบียน ซึ่งหมายถึงการคืนอำนาจในการจัดการบริการสุขภาพกลับสู่ประชาชน
- ให้ประชาชนได้มีโอกาสรักษาพยาบาลในโรงพยาบาลที่ดีใกล้บ้าน
- ให้ความสำคัญต่อการป้องกันโรคภัย เพื่อลดความสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายของรัฐบาลในการรักษา

วาระแห่งชาติที่ 9 สร้างครอบครัวเข้มแข็งเพิ่มบทบาทสตรีทางการเมือง

- พัฒนบทบาทของสตรีไทยในการเป็นเสาหลักของครอบครัวที่เข้มแข็ง
- ส่งเสริมบทบาทของผู้หญิงในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นหลักให้กับครอบครัว
- ส่งเสริมบทบาทของสตรีในด้านการเมือง การฟื้นฟูเศรษฐกิจและการร่วมพัฒนาชุมชนให้ทัดเทียมเคียงบ่าเคียงไหล่กับผู้ชาย

วาระแห่งชาติที่ 10 แปรรูปรัฐวิสาหกิจเพื่อประโยชน์สูงสุดของชาติ

- ไม่เร่งขายรัฐวิสาหกิจโดยไร้ทิศทาง และปราศจากการคำนึงถึงผลประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว
- เร่งปรับปรุงการบริหารจัดการรัฐวิสาหกิจให้เป็นมืออาชีพ ให้มีระบบตรวจสอบที่เป็นอิสระและโปร่งใส
- นำรัฐวิสาหกิจที่พัฒนาเป็นองค์กรมืออาชีพแล้ว ให้เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ทั้งภายในและต่างประเทศ
- เอกการเมืองออกจากรัฐวิสาหกิจ โดยการสร้างกลไกป้องกันไม่ให้ฝ่ายการเมืองหาผลประโยชน์จากรัฐวิสาหกิจได้

วาระแห่งชาติที่ 11 วางยุทธศาสตร์ภูมิภาคใหม่

- กระจายความสำคัญของเมืองออกสู่เมืองหลักในภูมิภาคทั่วประเทศ
- กำหนดเป้าหมายให้เมืองหลักในภูมิภาคเป็นศูนย์กลางเฉพาะเรื่อง เช่น เมืองท่องเที่ยว เมืองอุตสาหกรรม เมืองอิเล็กทรอนิกส์ เมืองแห่งนวัตกรรม เมืองสมุนไพร เมืองเกษตรกรรม ฯลฯ
- สร้างระบบเครือข่ายระหว่างเมืองหลักและเมืองใกล้เคียงในภูมิภาค เพื่อให้สามารถเกื้อกูลพัฒนาระดับความสามารถทั้งในเชิงการผลิต การบริหาร การท่องเที่ยว และความสามารถในการแข่งขันร่วมกัน

วาระแห่งชาติทั้ง 11 วาระจะสำเร็จได้ต้องอาศัยปัจจัยเกื้อหนุนใน 6 ประการ คือ

1. ต้องปฏิรูปกฎหมาย ทั้งกฎหมายในการควบคุมกำกับหรือส่งเสริมต้องมีความชัดเจนแยกชัดเป็นหมวดหมู่ มีความอัตโนมัติในการบังคับใช้และเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิรูปกฎหมาย
2. ระบบราชการต้องปรับเปลี่ยนจากการควบคุมบังคับบัญชาไปเป็นผู้อำนวยความสะดวกและบริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ต้องปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ให้ทันสมัยตอบสนองต่อภารกิจตามวาระแห่งชาติ
4. เร่งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อช่วยพัฒนาประเทศให้พ้นจากความยากจน
5. ปรับปรัชญาและทิศทางของนโยบายต่างประเทศ ด้วยหลักเศรษฐกิจนำการเมือง
6. ประเทศต้องมีสภาวะผู้นำ ซึ่งจะต้องรอบรู้ เด็ดขาด และเที่ยงธรรม

3.1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) เป็นแผนที่ได้อัญเชิญแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ โดยยึดหลักทางสายกลางเพื่อให้ประเทศรอดพ้นจากวิกฤตสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุล มีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และสถานการณ์เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

วิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศ

"ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" เป็นปรัชญานำทางให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงระบบบริหารจัดการประเทศแนวใหม่ที่มุ่งสู่ประสิทธิภาพและคุณภาพและก้าวตามโลกได้อย่างรู้เท่าทัน

เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและสร้างคุณค่าที่ดีในสังคมไทยบนพื้นฐานของการอนุรักษ์วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของความเป็นไทย จึงได้กำหนดสภาพสังคมไทยที่พึงประสงค์โดยมุ่งพัฒนาสู่ "สังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ" ใน 3 ด้าน คือ

สังคมคุณภาพ ยึดหลักความสมดุล ความพอดี สามารถสร้างคนทุกคนให้เป็นคนดี คนเก่ง พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกสาธารณะพึ่งตนเองได้ คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีเมืองและชุมชนน่าอยู่ มีระบบดี มีประสิทธิภาพ ระบบเศรษฐกิจมีเสถียรภาพ มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ ได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและสมดุลกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระบบการเมืองการปกครองโปร่งใสเป็นประชาธิปไตยตรวจสอบได้ และมีความเป็นธรรมในสังคมไทย

สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้คนไทยทุกคนสามารถคิดเป็นทำเป็น มีเหตุผล มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต รู้เท่าทันโลก เพื่อพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลง สามารถสั่งสมทุนทางปัญญา รักษาและต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม

สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ดำรงไว้ซึ่งคุณธรรมและคุณค่าของเอกลักษณ์สังคมไทยที่พึงพาเกื้อกูลกัน รู้ รัก สามัคคี มีจารีตประเพณีดีงาม มีความเอื้ออาทร รักภูมิใจในชาติและท้องถิ่น มีสถาบันครอบครัวที่เข้มแข็ง ตลอดจนเครือข่ายชุมชนทั่วประเทศ

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9

วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพและมีภูมิคุ้มกัน
- (2) เพื่อวางรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง ยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองได้อย่างรู้เท่าทันโลก
- (3) เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในสังคมไทยทุกระดับ
- (4) เพื่อแก้ปัญหาความยากจนและเพิ่มศักยภาพและโอกาสของคนไทยในการพึ่งพาตนเอง

เป้าหมาย

(1) เป้าหมายดุลยภาพทางเศรษฐกิจ สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจมหภาคให้เศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวอย่างมีคุณภาพและเสถียรภาพ โดยมีเป้าหมายให้เศรษฐกิจขยายตัวโดยเฉลี่ยร้อยละ 4 - 5 ต่อปี สามารถเพิ่มการจ้างงานใหม่ในประเทศได้ไม่ต่ำกว่า 230,000 คนต่อปี มีอัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยไม่เกินร้อยละ 3 ต่อปี รักษาการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดให้คงอยู่เฉลี่ยประมาณร้อยละ 1 - 2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และรักษาทุนสำรองเงินตราต่างประเทศให้มีเสถียรภาพเพื่อสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุนรวมทั้งปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เพิ่มสมรรถนะภาคการผลิตให้แข่งขันได้ โดยให้การส่งออกขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 6 ต่อปี ให้ผลิตภาพการผลิตรวมในภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 0.5 ต่อปี ผลิตภาพการผลิตรวมในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี และผลิตภาพของแรงงานเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว โดยมีรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 7-8 ต่อปี และให้คนไทยท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี

(2) เป้าหมายการยกระดับคุณภาพชีวิต ให้ประเทศไทยมีโครงสร้างประชากรที่สมดุล และขนาดครอบครัวที่เหมาะสม โดยรักษาแนวโน้มภาวะเจริญพันธุ์ของประชากรให้อยู่ในระดับทดแทนอย่างต่อเนื่อง คนไทยมีสุขภาพดี มีคุณภาพ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงมีคุณธรรม มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวม ให้ประชาชนอายุ 15 ปี ขึ้นไป มีการศึกษาโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 9 ปี ในปี 2549 ยกเว้นการศึกษาของแรงงานไทยให้ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไปไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ในปี 2549 ขยายการประกันสุขภาพให้ครอบคลุมประชาชนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และให้มีระบบการคุ้มครองทางสังคมที่สร้างหลักประกันแก่คนไทยทุกช่วงวัย ตลอดจนเพิ่มความเข้มแข็งให้ชุมชนและประชาสังคมและใช้กระบวนการชุมชน เข้มแข็งขับเคลื่อนให้เกิดการมีส่วนร่วมพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่รวมทั้งปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพและประชาชนมีส่วนร่วม

(3) เป้าหมายการบริหารจัดการที่ดี สร้างระบบราชการที่มีประสิทธิภาพ มีขนาดและโครงสร้างที่เหมาะสม ท้องถิ่นมีขีดความสามารถจัดเก็บรายได้สูงขึ้นและมีระบบสนับสนุนการกระจายอำนาจให้โปร่งใส มีระบบตรวจสอบด้วยการมีส่วนร่วมที่เข้มแข็ง เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบเกิดประสิทธิผลอย่างแท้จริง

(4) เป้าหมายลดความยากจน ให้มีการดำเนินมาตรการทางเศรษฐกิจที่เอื้ออาทรต่อคนจน พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างศักยภาพให้คนจนเข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกัน สามารถพึ่งตนเองได้ เพื่อลดสัดส่วนคนยากจนของประเทศให้อยู่ในระดับไม่เกินร้อยละ 12 ของประชากรในปี 2549

ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

กลุ่มที่ 1 การสร้างระบบบริหารจัดการที่ดีให้เกิดขึ้นในทุกภาคส่วนของสังคม มีความสำคัญเป็นลำดับสูงสุด

1. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการผลักดันให้ทุกยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนไปได้ โดยให้ความสำคัญกับ

1.1 การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส

- 1.2 การกระจายภารกิจและความรับผิดชอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างโปร่งใส
- 1.3 การป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ
- 1.4 การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการตรวจสอบถ่วงดุลทุกภาคส่วนในสังคม
- 1.5 การเสริมสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีของภาคเอกชน
- 1.6 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

กลุ่มที่ 2 การเสริมสร้างฐานรากของสังคมให้เข้มแข็ง

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม ให้มีความสำคัญกับ

- 2.1 การพัฒนาคนให้มีคุณภาพและรู้เท่าการเปลี่ยนแปลง
- 2.2 การส่งเสริมให้คนมีงานทำ
- 2.3 การปรับปรุงระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ
- 2.4 การป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 2.5 การส่งเสริมบทบาทครอบครัว องค์กรทางศาสนา โรงเรียน ชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน

อาสาสมัคร และสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา

3. ยุทธศาสตร์ปรับโครงสร้างการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน

- 3.1 การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่
- 3.2 การแก้ไขปัญหาความยากจนในชนบทและเมืองภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของ

ทุกภาคส่วน ในสังคม

3.3 การสร้างความเชื่อมโยงของการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างเกื้อกูล

3.4 การจัดการพื้นที่เชิงบูรณาการที่ยึดพื้นที่ภารกิจและการมีส่วนร่วม

4. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 4.1 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4.2 การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์
- 4.3 การอนุรักษ์ฟื้นฟูและรักษาสภาพแวดล้อมชุมชน ศิลปวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยว
- 4.4 การบริหารจัดการปัญหามลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ

กลุ่มที่ 3 การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้เข้าสู่สมดุลและยั่งยืน

5. ยุทธศาสตร์การบริหารเศรษฐกิจส่วนรวม

5.1 การดำเนินนโยบายการเงิน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อวิกฤตเศรษฐกิจและช่วยกระจายความเจริญและสร้างความเป็นธรรม

5.2 การดำเนินนโยบายการคลังและสร้างความมั่นคงของฐานะการคลังและกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค

5.3 การเตรียมความพร้อมของเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศ

6. ยุทธศาสตร์การเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
 - 6.1 การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและการค้า
 - 6.2 เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับคุณภาพโครงสร้างพื้นฐาน
 - 6.3 การผลักดันขบวนการเพิ่มผลผลิตของประเทศ
 - 6.4 การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และระบบสหกรณ์
 - 6.5 ปรับปรุงระบบเจรจาและความร่วมมือในเวทีระหว่างประเทศ
 - 6.6 ส่งเสริมการค้าบริการที่มีศักยภาพเพื่อสร้างงานและกระจายรายได้
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - 7.1 การประยุกต์ใช้และการพัฒนาเทคโนโลยี
 - 7.2 การพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - 7.3 การยกระดับการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
 - 7.4 การบริหารการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มุ่งประสิทธิผล

3.1.3 แผนพัฒนาจังหวัด จัดทำเป็นยุทธศาสตร์จังหวัดเพื่อพัฒนา

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็น Detroit of Asia เนื่องจากจังหวัดตั้งอยู่ใกล้กรุงเทพฯ มีความพร้อมหลายด้าน เช่น มีสถาบันการศึกษานับนุ่่นด้านเทคโนโลยีและการวิจัย เพื่อการพัฒนา โดยมีเป้าหมาย คือ การพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไปสู่ระบบ Supporting Industry เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ของภาคตะวันออก หรือ Detroit of The East และจะนำไปสู่การผลักดันประเทศไทยให้เป็น Detroit of Asia

แนวทางการพัฒนา

การยกระดับศักยภาพอุตสาหกรรมยานยนต์แบบบูรณาการและยั่งยืน เน้นการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา ดังนี้

- 1.1 พัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับอุตสาหกรรมยานยนต์
- 1.2 ส่งเสริมด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมยานยนต์
- 1.3 ส่งเสริมการตลาด ด้านอุตสาหกรรมยานยนต์
- 1.4 สนับสนุนและให้ความสะดวกสำหรับผู้ประกอบการ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าการเกษตร

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนนโยบาย Kitchen of the World, Food safety และการสร้าง Value Chain ด้วยจังหวัดมีพื้นที่ที่เหมาะสมในการปลูกข้าวหอมมะลิ สามารถเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น โดยเฉพาะ

ในเขตทุ่งสัมฤทธิ์ เป็นแปลงปลูกข้าวหอมมะลิที่ดีที่สุดในโลก ส่วนการแปรรูปสินค้าการเกษตร มีจุดเด่นคือ อยู่ใกล้แหล่งแปรรูปที่มีเทคโนโลยีทันสมัย มีกำลังการผลิตสูง สามารถแปรรูปเพื่อการส่งออกได้

แนวทางการพัฒนา

2.1 การเพิ่มศักยภาพในการผลิต และสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร เน้นมาตรฐานความปลอดภัยผู้บริโภค นำครัวไทยสู่ครัวโลก

2.2 การเพิ่มศักยภาพการแปรรูปและการส่งออกข้าวหอมมะลิ และแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า และสร้างพลังงานทดแทนจากชีวะมวลต่าง ๆ โดยคำนึงถึงการจัดการสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไป

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าไหมและอุตสาหกรรมสิ่งทอ

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนนโยบายเมืองแฟชั่น เนื่องจากภาคอีสานเป็นแหล่งอุตสาหกรรมผลิตผ้าไหมที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ และสร้างชื่อเสียงไปทั่วโลก จังหวัดเป็นผู้นำในการพัฒนาการผลิตแปรรูป โดยการผสมผสานหัตถกรรมท้องถิ่นกับเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการเป็นผู้นำด้านการตลาด

แนวทางการพัฒนา

3.1 เป็นศูนย์รวมการจัดการระบบการตลาดผ้าไหมในกลุ่มจังหวัด และจังหวัดอื่น ๆ ในภาคอีสาน

3.2 เพิ่มการเชื่อมโยงการผลิต การวิจัยและการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ด้วยความร่วมมือของภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน เพื่อผลักดันแฟชั่นใหม่ไทยสู่สากล และนำไปสู่ Brand Name ของ Thai Silk ต่อไป

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัด ซึ่งจังหวัดมีที่ตั้งเหมาะสมเป็นจุดเชื่อมต่อการคมนาคมทางบก เป็นเส้นทางผ่านของนักท่องเที่ยวทางรถยนต์เป็นส่วนใหญ่มิมีแหล่งท่องเที่ยวทางอารยธรรม วัฒนธรรมและธรรมชาติที่หลากหลาย สามารถสร้างเรื่องราวเชื่อมโยงเป็นตำนานต่อเนื่อง ในกลุ่มจังหวัดและเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยให้หยุดแวะพักที่จังหวัดนครราชสีมา และใช้ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวอันหลากหลายของจังหวัดเป็นปัจจัยดึงดูดนักท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

4.1 การผนึกพลังเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว

4.2 สร้างแหล่งท่องเที่ยวขึ้นใหม่ให้มีประวัติและตำนานเล่าขาน ทำให้เข้าใจ และเชื่อมโยงเรื่องราวความเป็นมาได้ง่าย

4.3 สนับสนุนให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงนิเวศน์ และเชิงอนุรักษ์ เพื่อรองรับโครงการ Thailand privilege card

4.4 ศูนย์กลางเชื่อมโยงการตลาดและกระจายนักท่องเที่ยวไปจังหวัดต่าง ๆ ในภูมิภาค

5. ยุทธศาสตร์สร้างความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจน

เป้าหมาย

เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น ให้มีความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ มีความรู้เชี่ยวชาญ และมีทักษะในการพัฒนาฝีมือแรงงานในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้า และสามารถขยายตลาดไปสู่ภูมิภาคและทั่วโลกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการดำเนินงาน

- 5.1 สนับสนุนภาคการผลิต/บริการอย่างเชื่อมโยง
- 5.2 สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ระดับกลางและระดับฐานราก
- 5.3 เสริมสร้างทักษะแรงงานและสมรรถอาชีพ
- 5.4 สร้างความตระหนักแก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภค
- 5.5 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า/ผลิตภัณฑ์แต่ละตัวโดยพิจารณาถึง Value Chain

6. ยุทธศาสตร์สร้างสังคมที่สงบสุขและพึงปรารถนา

เป้าหมาย

เพื่อให้ประชาชนที่อยู่อาศัยมีความมั่นคงในการทำงานและมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนมีครอบครัวที่อบอุ่นซึ่งเป็นจุดหมายการพัฒนาเพื่อสร้างความอยู่ดีมีสุขให้กับประชาชนโดยรวม

แนวทางการดำเนินงาน

- 6.1 จัดการที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ถาวร และส่งเสริมสวัสดิการ พร้อมเครื่องสาธารณูปโภคให้แก่ ประชาชนและผู้ด้อยโอกาสต่าง ๆ เช่น ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ฯลฯ
- 6.2 สนับสนุนแหล่งเงินทุนเพื่อประกอบอาชีพ ตามศักยภาพของประชาชน
- 6.3 พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพภายใต้ภูมิปัญญาและเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในภูมิภาค และระดับโลก และส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายการคุ้มครองสวัสดิการแรงงานและสังคม
- 6.4 เพิ่มศักยภาพและเติมปัญญาให้สังคมโดยการสร้างเครือข่ายการศึกษาระหว่างสถาบัน สร้างแหล่งเรียนรู้แบบองค์รวมทันสมัย มีการประยุกต์องค์ความรู้วิชาการต่าง ๆ แสดงให้เห็นเรื่องราวที่สอดคล้องกับการนำไปใช้กับวิถีชีวิต โดยใช้สื่อ ใช้เทคโนโลยีหรือระบบ IT ถ่ายทอดไปสู่ประชาชนทุกกลุ่ม
- 6.5 พัฒนาระบบสุขภาพแบบองค์รวมและปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางสังคมให้เอื้อต่อการมีพฤติกรรมทางสุขภาพที่ดีถ้วนหน้าอย่างยั่งยืน
- 6.6 จัดระบบการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหารปลอดภัยตลาดสดน่าซื้อและปกป้องสิทธิผู้บริโภครวมทั้งส่งเสริมการลด ละ เลิก อบายมุข สิ่งเสพติด
- 6.7 ส่งเสริมระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้สามารถลดปัญหาความรุนแรงจากอุบัติเหตุอุบัติภัย อาชญากรรม และสาธารณภัยต่าง ๆ

6.8 สนับสนุนกิจกรรมกีฬาและนันทนาการของครอบครัว ชุมชน เพื่อเสริมสร้างสุขภาพร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณให้แก่ประชาชนและสังคม

6.9 ส่งเสริมศักยภาพและบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาเทศบาลและอบต. นำอยู่ให้ได้มาตรฐานขององค์การอนามัยโลกหรือสภาพัฒน์ฯ

6.10 พัฒนาบุคลากรทางศาสนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องให้มีความรู้และทักษะในการถ่ายทอดหลักธรรมสู่การปฏิบัติและการเผยแพร่ศาสนธรรมผ่านสื่อต่าง ๆ

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดดุลยภาพที่

ยั่งยืน

เป้าหมาย

ฟื้นฟูพื้นที่ป่าและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และชายฝั่งที่มีในแต่ละจังหวัด ชายฝั่งไม่ให้เกิดบุกรุกทำลายไปมากกว่าที่มีอยู่ในปัจจุบันและให้ได้ตามระวางพื้นที่ที่กำหนดเป็นเขตอนุรักษ์ เพิ่มพื้นที่สวนสาธารณะให้ได้มาตรฐาน และเพิ่มพื้นที่บริการน้ำชลประทานให้แก่ภาคเกษตรกรรม อย่างทั่วถึง ตลอดจนการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำ อากาศ และความดังของเสียงให้ได้มาตรฐาน

แนวทางการดำเนินงาน

7.1 ส่งเสริมการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) และระบบเทคโนโลยีเพื่อการจัดการ (MIS) เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7.2 ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมระบบนิเวศน์ ป่าไม้ ทรัพยากรชายฝั่ง ลุ่มน้ำ และพื้นดินให้อุดมสมบูรณ์สามารถเป็นแหล่งผลิตอาหารระดับภูมิภาคและระดับโลก

7.3 สร้างจิตสำนึกและความตระหนักของเอกชน ประชาชน ในการเพิ่มการผลิตโดยมุ่งเน้น คุณธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และมีมาตรการลดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7.4 ส่งเสริมการชลประทานและก่อสร้างฝายต้นน้ำเพื่อปรับระดับความเร็วของการไหลของน้ำและดินตะกอนเพิ่มน้ำในการเกษตรกรรมอย่างเพียงพอ

7.5 เฝ้าระวังและพัฒนาคุณภาพแหล่งน้ำ อากาศ และเสียงให้ได้มาตรฐาน

8. ยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนของสังคมให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบภาครัฐ ประชาชนมีสิทธิได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันตามกฎหมายและรัฐกับประชาชนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันนำไปสู่สังคมที่ดีส่งผลการอยู่ดีมีสุขตลอดไป

แนวทางการดำเนินงาน

8.1 ส่งเสริมศักยภาพของผู้บริหารส่วนราชการ เพื่อปรับกระบวนการทัศน์และเสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งของหน่วยงานราชการ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเตรียมความพร้อมในการบริหารจังหวัดบูรณาการ CEO

8.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาทางการเมืองและสังคมในด้านการใช้สิทธิเลือกตั้งการเป็นสมาชิกของกลุ่มองค์กรท้องถิ่น

8.3 ส่งเสริมการกระจายอำนาจ ถ่ายโอนภารกิจและบุคลากรภาครัฐลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

8.4 ส่งเสริมการพัฒนาระบบมาตรฐานสากลภาครัฐแห่งประเทศไทย (PSO) ไปสู่หน่วยงานบริหารภาครัฐทุกแห่ง

8.5 ส่งเสริมมาตรการประหยัดในการใช้ทรัพยากรและงบประมาณของหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ อย่างคุ้มค่า

8.6 ส่งเสริมการนำระบบ ICT มาใช้ในการบริหารจัดการภาครัฐและมีศูนย์ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนรับรู้ ตรวจสอบได้อย่างรวดเร็ว

8.7 จัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพรวดเร็วครบวงจร เพื่อให้บริการประชาชนแบบองค์รวมและต่อเนื่อง และส่งเสริมการบริการประชาชนแบบ One Stop Service

9. ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

เป้าหมาย

เพื่อบรรเทาและแก้ไขปัญหาของประชาชนที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดหมาย

แนวทางการดำเนินงาน

9.1 ปรับปรุงโครงสร้างและการให้บริการและบริหาร เพื่อเอื้อต่อการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

9.2 พัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรเพื่อเตรียมรับเรื่องราวร้องทุกข์และแก้ไขปัญหาเดือดร้อนของประชาชน

10. ยุทธศาสตร์การปฏิบัติภารกิจอันเป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและนโยบายของรัฐบาล

บาล

เป้าหมาย

เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามนโยบายรัฐบาลในด้านการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมผู้มีอิทธิพล รวมทั้ง การปฏิบัติตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของคนให้มีทักษะความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาวะที่สมบูรณ์ทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสติปัญญา รวมถึงการมีภาวะโภชนาการที่ดีรู้จักการดูแลสุขภาพที่ดีของตนเอง และสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง

แนวทางการดำเนินงาน

10.1 ส่งเสริมการมีสุขภาพอนามัยที่ดีของมารดาและทารก

10.2 ส่งเสริมมาตรการการป้องกัน เฝ้าระวังรักษาบำบัดผู้เสียดายเสียดิต มิให้วนกลับมา และรักษาสุขภาพชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน รวมทั้งการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติด

10.3 ส่งเสริมสนับสนุนนโยบายการป้องกันปราบปรามผู้มีอิทธิพล

10.4 สร้างโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี อย่างเท่าเทียมและมีคุณภาพ

10.5 สร้างโอกาสการเข้าถึงบริการสาธารณสุขตามนโยบายการประกันสุขภาพ 30 บาท รักษาทุกโรค
วิสัยทัศน์การพัฒนาของจังหวัด

“ประตูสู่อีสาน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมยานยนต์ การแปรรูปสินค้าเกษตรและการท่องเที่ยว”

3.1.4 แผนพัฒนาอำเภอ จัดทำตามแผนพัฒนาจังหวัด

3.1.5 การพัฒนาตามนโยบายริเริ่มของท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคำ มีลักษณะที่ตั้งส่วนใหญ่เป็นชุมชนเมืองที่ค่อนข้างมีความเจริญแล้ว มีประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่น เนื่องจากส่วนใหญ่ประชาชนในพื้นที่จะปฏิบัติงานในเมือง และมีที่พักอาศัยอยู่ในเขตตำบล คาดว่าจะมีสัดส่วนการขยายตัวของชุมชนจะมากขึ้นและจะมีปัญหาด้านอื่น ๆ ตามมา จึงได้ริเริ่มกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน โดยการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในการดำรงชีวิตและให้บริการอื่นและกำหนดนโยบายเริ่มต้นให้ชุมชนสงบสุขน่าอยู่ โดยเฉพาะปัญหาสิ่งแวดล้อมในด้านขยะมูลฝอยรวมตลอดถึงการส่งเสริมการศึกษาให้คนมีความรู้มีคุณภาพ และให้ชุมชนน่าอยู่อาศัย โดยกระบวนการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลที่ดี

3.1.6 ผลการพัฒนาในแผนพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล ในแผนพัฒนาประจำปี พ.ศ. 2546 และที่กำลังดำเนินการภายใต้กรอบแผนพัฒนาตำบลประจำปี พ.ศ. 2547 ตามแนวทางแผนพัฒนาตำบล 5 ปี (พ.ศ. 2545 - 2549) ที่ผ่านมาเน้นการสร้างความสำเร็จให้ท้องถิ่น ทั้งในด้านความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตด้วยการกระจายการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉพาะ ถนน ไฟฟ้า และท่อระบายน้ำ และส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม ถึงแม้ว่าที่ผ่านมา มีสัดส่วนในด้านการพัฒนาเน้นด้านโครงสร้างพื้นฐานมากกว่าด้านคุณภาพชีวิตก็ตาม แต่เป็นไปตามความต้องการของประชาชนภายในท้องถิ่น

จากผลการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโนนคำ ได้สร้างความเจริญเติบโตและความสะดวกสบายในการบริการสาธารณสุขได้ผลเป็นที่น่าพอใจ สังเกตได้จาก การสอบถามจากประชาชนภายในท้องถิ่น และการไม่มีข้อร้องเรียนปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ซึ่งแนวทางพัฒนาขึ้นไปควรที่จะกำหนดสัดส่วนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพชีวิตและ ด้านสิ่งแวดล้อมควบคู่กันในสัดส่วนที่เหมาะสม

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

3.2.1 ผลวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนคำร่วมกับคณะทำงานโครงการบูรณาการชุมชนระดับตำบล พ.ศ. 2546 – 2548 ได้ดำเนินการจัดทำประชาคมเพื่อจัดทำแผนบูรณาการชุมชนระดับตำบล พ.ศ. 2546 – 2548 โดยได้แบ่งกลุ่มวิเคราะห์ปัญหา 6 เรื่องด้วยกัน คือ

1. ยาเสพติด
2. สิ่งแวดล้อมและทรัพยากร
3. สุขภาพ
4. อาชีพเกษตรกรรม ที่ดินทำกิน การว่างงาน
5. การศึกษาท้องถิ่น ภูมิปัญญาชาวบ้าน องค์ความรู้ท้องถิ่น วัฒนธรรมและศาสนา
6. สิทธิของผู้สูงอายุ เยาวชน สตรี คนด้อยโอกาส กลุ่มเครือข่ายและสื่อชุมชน

ที่ประชุมมีความเห็นร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาโดยใช้หลัก SWOT analysis และจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยใช้วิธีการ Rating Soales มีเกณฑ์ที่จะใช้สำหรับการจัดลำดับความสำคัญ ปริมาณปัญหา ขนาดของกลุ่มคนที่ได้รับประโยชน์ ความร้ายแรงและความเร่งด่วน โดยเฉพาะปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาขยะมูลฝอย การระบายน้ำ เหตุรำคาญ ปัญหายาเสพติด ปัญหาสุขภาพ ปัญหาด้านเศรษฐกิจชุมชน กลุ่มอาชีพ ปัญหาการศึกษาและวัฒนธรรมท้องถิ่น ตามลำดับ โดยมีเป้าหมายวัตถุประสงค์ต้องการให้ "สังคมอยู่กันอย่างสงบสุขภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ดี"

3.2.2 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพ การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนคำ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโนนคำ ได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาและโอกาสการพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์ใช้หลัก SWOT ดังนี้

(1) จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชนมีคุณภาพ และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และคุณภาพชีวิต
- ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน สมบูรณ์
- มีเส้นทางสัญจรเป็นไปด้วยความสะดวกอยู่ห่างตัวเมืองไม่มาก
- มีโรงเรียนประถมศึกษา 4 แห่ง สามารถรองรับการเรียนของเด็กนักเรียนได้ อย่างเพียงพอ
- ผู้นำชุมชนสมานสามัคคีไม่มีปัญหาในด้านการร่วมกันในการปกครองและบริหาร การพัฒนา
- มีองค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีการประสานร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการในพื้นที่ สามารถรองรับการขยายตัวของเมืองและการลงทุน

(2) จุดอ่อน (W : Weakness)

แออัด

- เป็นชุมชนดั้งเดิมมีบ้านเรือนของประชาชนปลูกสร้างอยู่หนาแน่นและบางส่วนเป็นบ้านไม้

- ขาดระบบการจัดการด้านผังเมือง การกำหนดเขตในการก่อสร้างอาคาร

- เป็นสังคมชุมชนกึ่งชนบท ไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง

- บางส่วนเป็นชุมชนเกษตรกรรม

- เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่ศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น

- ผู้ปกครองขาดความมั่นใจสถานศึกษาในพื้นที่นำลูกหลานไปศึกษาสถาบันการศึกษา

ในเมือง

(3) โอกาส (O : Opportunity)

- จังหวัดนครราชสีมาสามารถสนับสนุนงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานโครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

- มีเส้นทางคมนาคมสายหลักเชื่อมไปสู่ภาคอีสานหลายจังหวัดผ่านจำนวน 2 สายสามารถรองรับการขยายตัวของลงทุนทางเศรษฐกิจ

- มีพื้นที่สาธารณะหลายแห่ง สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งสาธารณะประโยชน์ได้

(4) ข้อจำกัด (T : Threat)

- พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม การศึกษาเรียนรู้ของประชาชนในพื้นที่น้อย

- เส้นทางคมนาคมขนส่งในพื้นที่ มีสภาพที่ยังไม่ดีเท่าที่ควร